

عنوان مقاله:

بررسی رابطه خشک سالی هواشناسی و هیدرولوژی در دشت سیستان

محل انتشار:

فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط زیست، دوره 21، شماره 6 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

آرتمیس رودری - دکترای آبیاری زهکشی، دانشکده آب و خاک، دانشگاه زابل، ایران.

فرزاد حسن پور - دانشیار، دانشکده آب و خاک، دانشگاه زابل، زابل، ایران (مسئول مکاتبات).

مصطفی یعقوب زاده - استادیار گروه مهندسی آب، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران.

مجید دلور - استادیار گروه مهندسی آب، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: خشک سالی یک بلای طبیعی و قابل تکرار بوده که کلیه اقلیم ها را تحت تاثیر قرار می دهد. شرایط اقلیمی خشک و بارندگی ناچیز دشت سیستان سبب گردیده تا عمده منابع آبی آن به صورت جریان سطحی از خارج از مرزهای جغرافیایی کشور تامین شود. در این پژوهش ارتباط خشک سالی هواشناسی و هیدرولوژی در دشت سیستان بررسی گردید. روش بررسی: ابتدا خشک سالی هواشناسی و هیدرولوژی با استفاده از میانگین متحرک و شاخص های SPI و SDI بررسی، سپس ارتباط بین دو شاخص در یک دوره ۴۵ ساله ارزیابی گردید. یافته ها: نتایج پژوهش نشان می دهد که در کل دوره مطالعاتی شاخص های خشک سالی هواشناسی و هیدرولوژی با یکدیگر تطابق ندارند، لیکن در دوره خشک سالی رابطه آن ها در سطح ۹۵٪ معنی دار است. همچنین مشاهده گردید یک دوره خشک سالی از سال ۱۳۷۸ شروع شده و تا سال ۱۳۹۱ ادامه داشته است. بحث و نتیجه گیری: براساس نتایج این تحقیق، وضعیت خشک سالی دشت سیستان را خشک سالی هیدرولوژی به دلیل حجم کم بارش و ضریب تغییرات بالای آن و نقش حیاتی جریان های سطحی در تامین منابع آب دشت، نسبت به خشک سالی هواشناسی بهتر نشان می دهد.

کلمات کلیدی:

خشک سالی هواشناسی، خشک سالی هیدرولوژی، شاخص میانگین متحرک، دشت سیستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1288650>

